

רות פיינר־נוינץ: סוניון

הַשֶּׁמֶשׁ עוֹד קְדָחָה כְּשֶׁהִלְכָתָּ.
עֲזוּיִת צְהָבָה פִּשְׁטָה אֲצַבְעוֹת,
כְּסוּפִיָּה נוֹתְנֵי־רֵיחַ.

גִּסִּיתִי דַמּוֹת שְׂאֵתָה
מֶרְחֵק מֶרְחֵק־מָה בְּלִבְךָ.

הַלִּילָה צִנֵּן אֶת מְקַסֵּם־דְּמִיוֹנִי
הַרוֹגֵעַ עַל פְּנֵי יָם אֶפֶל.

בְּדִידוּתִי הִיָּתָה תֶּרֶן גְּבוּהָ,
אֲנִי עֲצָמִי דָּגָל קֶטֶן מְאוֹתָת.

עַד שֶׁהִירַח הִשְׁתַּעַר מִבְּעַד לְעֻנְיִים,
צָד אוֹתִי בַּפֶּלֶג הַמְּכֻסֶּיף.

וְאֲנִי הִבִּיגוּתִי, כִּי עוֹדֶיךָ מִחֲזִיק אוֹתִי
כְּהַחֲזִיק הִירַח אֶת הַיָּם,

כַּמִּים הַחֲבוּקִים בְּזֵרוּעוֹת
הָאָרֶץ הַכְּפוּפוֹת.

וְכַעֲזוּיִת הַלְּפוֹתָה
בַּמַּגֵּעַ הַחֵם שֶׁל שֶׁמֶשׁ רְחוּקָתָה.

האמודאי

“סוקרטיס עשה מוזיקה...”

פיידון

כְּשֶׁהִתְחִילוּ כְּתָלֵי כְּלָא לְהִתְמוּטֵט
עִם הַתְּקַרְב אֹתוֹ נֶחְשׂוּל, הַכִּין
הָאֲמוֹדָאֵי עֲצָמוֹ מוֹל שְׁטָפֵי מִי־רוּשׁ.

אֵךְ בִּישָׁנָה בְּפֶלְא, וְכַר לְמִרְאָאוֹתָיו
הַמְּוֹת שְׁבַחַר, חֶלֶם:
אֵלֶת־הַשִּׁיר דּוֹרְשֵׁת שִׁיר.

מֵה חוֹב חָב זֶה, מִי שְׁלֵטֵשׁ
אֶת מַחְשְׁבֹתוֹ שְׁלוֹ עֲזָה כְּדִי גְנָה הַגְּיוֹנִי?
אֵךְ עַל פִּי כֵן רָאָה אוֹתָהּ כָּל לֵילָה.

אֵלֶת־הַשִּׁיר הַעֲקֻשָׁנִית. חֶלֶם אוֹתָהּ עַד בּוֹא הַקִּין.
כָּל גְּלוּי נִשְׁאָר תְּלוּי לֹא־מְקִיָּם, כָּל יָמָיו
מְחַפְּשֵׁי־הַחֶפֶשׁ מְדָלִים, לְלֹא שִׁיר תְּהִלָּה.

עַד לְרַגַע שְׁצָלֵל.
כְּהֶרֶף־עֵין הַרִים קוֹלוֹ, אֲמוּנָה הוֹסִיף
עַל מֵה שְׁיַדַע וְשָׁלַח אֶת קְרִיטוֹן עִם תְּרַנְּגָל

לְשֵׁלֶם חוֹבוֹ.

תירגם מאנגלית: שמעון הלקין